

POETI GRECI CONTEMPORANEI

Λίνα Φυτιλή
Lina Fytili

Poeti Greci Contemporanei

Lina Fytili

Λίνα Φυτιλή
Lina Fytili

È nata a Làrissa nel 1974. Vive ad Almyrò Magnissias dove lavora come insegnante di scuola elementare. Nel 1997 pubblica il suo primo racconto, *Le notti del gesso incolore*. Nel 2011 pubblica il romanzo *Ora è tardi*. Suoi racconti e poesie sono stati pubblicati su giornali e riviste letterarie e in internet. Collabora con la rivista elettronica Duénde.

Antologia

(Cura e traduzione di Massimiliano Damaggio)

Αχτίδα στον πάγο.

Τα πράγματα είναι στη θέση τους
η άκρη του νιπτήρα,
τα πόδια στο οβάλ τραπέζι,
το λευκό άδειο φλιτζάνι.
Ψυχές δεν τριγουρίζουν
τ' όνομά μου,
η ζωή από απόσταση γυρίζει.

Στον κήπο
χιόνι απάτητο.
Μια αχτίδα έχει φυτρώσει στον πάγο.

Αν ήμουν κάποια άλλη
θ' άλλαζα
τα παππούτσια μου,
το σπασμένο χερούλι του απογεύματος,
τις σακούλες κάτω από τα μάτια της πόλης.
Αν ήμουν κάποια άλλη
θ' ακολουθούσα το δρόμο μέσα στο ποίημα
της σελίδας 125
Αργά τη νύχτα.

Μα όποια κι αν είμαι
Δεν με πιστεύουν πια

Raggio sul ghiaccio.

Le cose al loro posto
il bordo del lavabo,
le gambe del tavolo ovale,
la vuota tazza bianca.
Anime non circondano
il mio nome,
la vita ritorna dalla distanza.

In giardino
neve intatta.
Un raggio è sbocciato nel ghiaccio.

Se fossi qualcun'altra
cambierei
le scarpe,
la maniglia rotta del pomeriggio,
i sacchetti sotto gli occhi della città.
Se fossi qualcun'altra
seguirei la strada dentro la poesia
a pagina 125
Tardi la notte.

Ma chiunque io sia
Non mi credono più.

Δώρο σε τυφλό καθρέφτη.

Όταν παρασιτώ σε νοήματα
άστοχα,
είναι επειδή αγαπώ
των αργιών τα πτώματα,
τα ψάρια έξω από το νερό,
τις πικρές σοκολάτες.

Όταν με τη σειρά σου
μάθεις να είσαι
με τα πράγματα
κι όχι με τις λέξεις,
τότε
ένας ωκεανός
σε μικρογραφία
πίσω σου
θα παίζει αμφιταλαντευόμενος
τη σιηνή
όπου οδύνη κι ηδονή
απέχουν στον τυφλό καθρέφτη σου
Ενός λεπτού σιγή.

Dono a specchio cieco.

Quando parassito sui sensi
senza scopo,
è perché amo
i cadaveri del giorno di festa,
i pesci fuori dell'acqua,
le cioccolate amare.

Quando a tua volta
impari a stare
con le cose
e non con le parole,
allora
un oceano
in miniatura
dietro te
reciterà indeciso
la scena
dove dolore e piacere
rifuggono dal tuo specchio cieco
Un minuto di silenzio.

Οι σωστές αποφάσεις παίρνονται το καλοκαίρι.

Ο φόβος έφταιγε,
οι φίλοι που ομοιοκαταλητούσαν
με τους μεταστάντες,
τα μάτια της γάτας στο σκοτάδι

από τότε

έλλαιγα με τον τρόπο των φυτών,
αθέατα σταγονίδια
στις μασχάλες των φύλλων,

γελούσα ζώντας την επαρχία μου
σε άλλη πόλη,

ανοιγόλεια το τέταρτο
του αιώνα
σε σχήμα αχιβάδας,

μιλούσα για το ανυπόμονο μέλλον
και τη μαύρη τρύπα

λίγα μέτρα κάτω απ' τα πόδια μου

Le decisioni giuste si prendono d'estate.

La paura bastava,
i miei amici rimavano
con gli immigrati,
gli occhi della gatta al buio

da allora

piansi alla maniera delle piante,
goccioline invisibili
sui cuscini delle foglie,

risi vivendo la mia provincia
in altra città,

aprii e chiusi il quarto
di secolo
in forma di vongola,

parlai con il futuro impaziente
e il buco nero

pochi metri sotto i miei piedi

Ετοιμότητα.

Στο γραφείο απωλεσθέντων αντικειμένων
σε βρήκαν
να χαιδεύεις μια Μερόπη
που εκτελούσε
χρέη ασθενοφόρου.

Για να περάσεις στο επόμενο στάδιο,

ιπτάμενος καβαλάρης
με το μηχανάκι

απόγευμα
να φύγεις
τη σωστή ώρα,
χωρίς παρέα
τη μάνα που σε γέννησε.

Σου λείπει
το ξέρω αλλά
μέχρι να βρεθείς
εγκαίρως
μόνος
στον Ισθμό της Κορίνθου
Ποιος ζει ποιος πεθαίνει

Preparazione.

All'ufficio oggetti smarriti
ti trovarono
che carezzavi una Merope
che faceva
le veci di ambulanza.

Per passare allo stadio successivo,

un cavaliere volante
con il motorino

il pomeriggio
vattene
al momento giusto,
senza compagnia
la madre che t'ha partorito.

Ti manca
lo so però
fino a trovarti
per tempo
solo
all'istmo di Corinto
Chi vive chi muore

Ροζ ασβέστης.

Τις μέρες που
ένα γκριζο πουλί
στέκεται
δίπλα στα φύκια
με το ράμφος τεντωμένο,
κάνεις νοερούς κύκλους δερβίση
γύρω από το ίδιο σημείο.

Ένα ζεστό κι υγρό απόγευμα
σε φως ξέπνοο
η μνήμη,
ένα ανοίκειο σώμα
σε άγνωστη χιλιετία
ρίχνει πασιέντζες
πάνω στο χάρτινο κιβώτιο
του πατριού σου σπιτιού.

Rosa calce.

I giorni in cui
un uccello grigio
sta
accanto al fico
a becco teso,
fa giri mentali da derviscio
intorno allo stesso luogo.

Un pomeriggio caldo e umido
la luce senza fiato
la memoria,
un corpo non conforme
in un millennio sconosciuto
fa il solitario
sull'arca di carta
della casa paterna.

Μυθική μέρα.

Σε βλέπω στον ύπνο μου

είσαι δεκάξι
με την παλιά φωνή,
το γέλιο σου το φωταγωγημένο

και λέω
μήπως ξεχάσω τη χρονιά του '90
που έμπασε τη θάλασσα στο σπίτι –

Θηρίο της αποκάλυψης –

αν έγραφα το ποίημα
απόψε,

θα είχες
κάτι από την αύρα
των φυγείων

στα μαλλιά σου

Giorno mitologico.

Ti vedo in sogno

hai sedici anni
con la voce antica,
la tua risata illuminata

e dico
forse scordo l'anno del '90
il mare penetrato dentro casa –

Bestia dell'apocalisse –

se scrivessi una poesia
stasera,

avresti
qualcosa della brezza
dei frigoriferi

fra i tuoi capelli

Αίθουσες

Τα πρωινά
όταν μεταμορφώνεσαι σε ζυπνητήρι
όταν γίνεσαι αναλώσιμο γραφείου,
συρραπτικό
Ή φθαρμένο ντοσιέ,
τιμολόγιο σε κάποιο γκισέ
Νιώθεις το μηδέν ολοστρόγγυλο
να γλιστράει μέσα στα δάχτυλά σου

Ένα χρυσόψαρο λάμπει
στο στομάχι σου
Το πελώριο παγόβουνο που πλέει
προς το Βορρά
αλλά δε λιώνει,
δε λιώνει
η αναπνοή σου,
σκουντουφλώντας από την ανυπομονησία
σε μια στριφογυριστή σιάλα.

Ο ελεύθερος χρόνος
αστείο για ανιστόρητους, σιέφτεσαι
βγαίνοντας βιαστικά έξω
ενώ το φεγγάρι τρυπάει την κοιλιά του,
πιάνει κουβέντα με την τρελή γιαγιά σου
που περνάει τον καιρό της
σε κάποιο ίδρυμα
βλέποντας νοικιασμένες ταινίες.

Sale

Di mattina
quando ti tramuti in sveglia
quando diventi consumabile da ufficio,
cucitrice
O faldone logorato,
fattura di qualche sportello
Senti lo zero a tuttotondo
scivolarti fra le dita

Un pesce d'oro luccica
nello stomaco
l'enorme iceberg che galleggia
verso il nord
ma non si scioglie,
non si scioglie
il tuo respiro,
incespicando per l'impazienza
in una scala a chiocciola.

Il tempo libero
scherzo per chi non sa la storia, pensi
uscendo in fretta da lì
mentre la luna ti buca il ventre,
chiacchiera con tua nonna la matta
che passa il tempo
in qualche istituto
a guardare film a noleggio

Χώμα και νερό.

Το δέμα
μην ξεχάσεις μόνο,
είπε φεύγοντας.
Ας μη μπλέκονται
οι πεθαμένοι με τους ίσκιους
ή με τους ζωντανούς.

Μπες στην πόλη,
στο ποτάμι της κίνησης,
όποιος δεν κυλάει γρήγορα
στεγνώνει στις όχθες του.

Επιστρέφω τώρα
στα γυαλιστερά νερά.
Τα οστά διπλωμένα στη μέση
θα ταχυδρομηθούν αύριο
στο χώμα.

Terra e acqua.

Il pacco
solo non scordare,
disse andandosene.
Che i morti
non si confondano con
le ombre o con i vivi.

Entra in città,
nel fiume del traffico,
chi non si muove in fretta
si secca sulle sponde.

Ritorno adesso
alle acque lucide.
Le ossa ripiegate a metà
saranno spedite domani
alla terra.

Στη γωνία

Περιμένουν απόλυτα σιωπηλοί
Μη τυχόν και πεταχτεί από το ράφι
Μια μεγαλόσωμη προιστορική γυναίκα
Ή γλιστρήσει από το κάδρο ένας γέρος,
Κάποιος πεινασμένος σκύλος
Κι ενωθούν άθελά τους στο σκοτάδι
Με τον διογκωμένο αρμό του τοίχου.

All'angolo

Aspettano del tutto silenziosi
Che per caso non voli dalla mensola
Una grossa donna preistorica
O scivoli dal quadro un vecchio,
Qualche cane assetato
Si uniscano nel buio involontariamente
Con la giuntura rigonfia del muro.

Νήσος

Όταν στο μισοσκόταδο
τη βαλίτσα σου ετοιμάζεις
για κάποιο μακρινό νησί
δεν μιλάς
για τη Χαβάη, τα Κανάρια νησιά,
τις Εβρίδες,
τη Σαντορίνη,
προορισμούς που όλοι θέλουνε να πάνε.
Δεν λες λέξη
για το Τριστάν ντα Κούνια,
τα Φερόες,
τη νήσο των Χριστουγέννων.
Μόνο για τη νήσο της Θλίψης
μιλάς,
με τα μάτια καρφωμένα στο πάτωμα
και το άδειο δωμάτιο
που της μοιάζει
ο εύθραυστος γυάλινος κόσμος.

Isola

Quando nella penombra
prepari la valigia
per qualche isola lontana
non parli
delle Hawaii, delle Canarie,
le Ebridi,
Santorini,
mete che tutti vogliono toccare.
Non dici nulla
delle Tristan da Cunha,
delle Far Oer,
dell'isola di Pasqua.
Solo dell'isola della Pena
parli,
gli occhi inchiodati al pavimento
e la stanza vuota
a cui somiglia
il mondo delicato di vetro.

Butterfly, watercolor, 1955. Museo di Arte Moderna e Contemporanea di Venezia.

Poeti Greci Contemporanei (VIII) – Dicembre 2013